

Dunajské dobrodružství

Plavba za snem

Jiří Nováček

2024

„jít za svým snem 🚢“

Obsah

Obsah	3
Před vyplutím.....	5
Začínáme	8
29. 6. 2024 – sobota, Bratislava	9
30. 6. 2024 – neděle, Modrá Čajka	11
1. 7. 2024 – pondělí	13
2. 7. 2024 – úterý	16
3. 7. 2024 – středa, Komárno	18
4. 7. 2024 – čtvrtek, Budapešť	24
5. 7. 2024 – pátek, Paks	29
6. 7. 2024 – sobota, Baja	33
7. 7. 2024 – neděle, Apatin	37
8. 7. 2024 – pondělí, Bačka Palanka	41
9. 7. 2024 – úterý, Novi Sad	45
10. 7. 2024 – středa, Bělehrad	49
11. 7. 2024 – čtvrtek	54
12. 7. 2024 – pátek, ostrov Dubovačka	58
13. 7. 2024 – sobota, Veliko Gradiste	62
14. 7. 2024 – neděle	67
15. 7. 2024 – pondělí, Donji Milanovac	70
16. 7. 2024 - úterý.....	76
17. 7. 2024 – středa, Kladovo.....	78
18. 7. 2024 – čtvrtek, Brza Palanka.....	85
19. 7. 2024 – pátek, ostrůvek Chichinetele	88
20. 7. 2024 – sobota, Lom	93
21. 7. 2024 – neděle	98
22. 7. 2024 – pondělí, Corabia	101
23. 7. 2024 – úterý, Zimnicea	104
24. 7. 2024 – středa, Ruse	107
25. 7. 2024 – čtvrtek	112
26. 7. 2024 – pátek, ostrůvek Albina	114
27. 7. 2024 – sobota, Cernavoda	118

28. 7. 2024 – neděle	122
29. 7. 2024 – pondělí, Agigea.....	124
30. 7. 2024 – úterý, Eforie Nord.....	129
31. 7. 2024 – středa, Limanu	134
1. 8. 2024 – čtvrtek	137
2. 8. 2024 – pátek	142
3. 8. 2024 – sobota	144
4. 8. 2024 – neděle	146
5. 8. 2024 – pondělí	148
6. 8. 2024 – neděle	152
7. 8. 2024 – pondělí	153
Závěr.....	154
Seznam map.....	155
Seznam tabulek	156

Před vyplutím

Jak to všechno začalo?

Pominu povídání o tom, že už jako malý kluk jsem se chtěl plavit po moři a skočím hned až do 3. 3. 2017. Byl to den, kdy po několika emailech a telefonátech jela autem posádka tří dobrodruhů do Holandska do městečka Herkingen. Jel jsem já, Zdenda a kolega shodou okolností také Jirka do tamního přístavu. Jirka tam měl svoji loď, a protože si koupil loď v Řecku, tak tuto potřeboval prodat. Byl to den, kdy jsem poprvé spatřil „SECOND LIFE“, moji budoucí loď. Do přístavu jsme dojeli pozdě v noci a moc si loď a ani okolí neprohlíželi. Šlo se hned spát.

Druhý den ráno, jen co jsme odlámali rampouchy, jsme si prohlédli loď. Já vůbec netušil, co a jak kontrolovat, tak jsem to nechal na Jirkovi a on mi loď ukazoval. Co bylo špatně a co dobře? Víím, že špatně bylo to, že ve studánce byla voda, která se tam prý dostane netěsností z vaku na vodu. Jirka nám to chtěl ukázat a zvedl podlážku, sám pak koukal na to, co ve studánce uviděl. Byla tam mazlavá olejová tekutina. Napít se toho samozřejmě nechtěl.

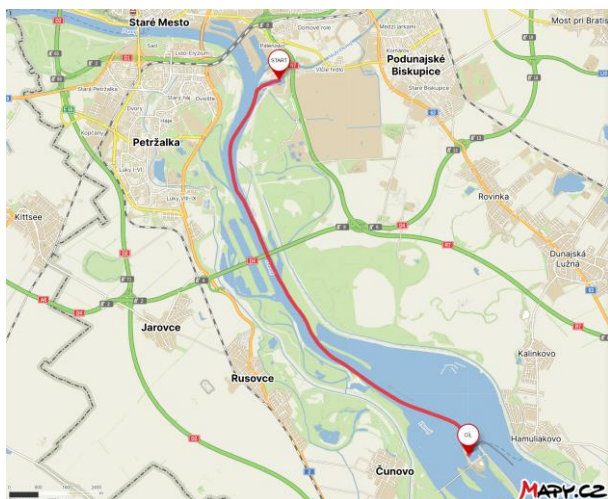
Co bylo dřív jestli projížďka anebo zjištění netěsnosti motoru si dnes s odstupem času nepamatuji. V každém případě jsme po ránu vyrazili na „moře“. Ono to nebylo moře, já tomu pak říkal rybník, protože u pobřeží je vybudovaná hráz, která dnes odděluje tuto vodní plochu od skutečného moře. Z přístavu jsme vypluli na motor a pak vytáhly plachty. Jachtali jsme v březnovém nevlídném počasí na „rybníku“. Já i Zdenda jsme jen seděli a sledovali Jirku, jak vše zvládá v jedné osobě. Po obědě jsme se vrátili do bezpečí přístavu a přišla ta nejdůležitější věc – rozhodnout se.

Proč jsem chtěl vlastní loď? S odstupem času se můj pohled trochu změnil, ale v té době to bylo primárně z důvodu „ušetření“ finančních prostředků. Nemám rád dovolenou na jeden týden. Moc rád jezdím na hory a miluji moře. Když na hory, tak dva týdny, když k moři, tak tři týdny. To považuji za minimum a s ohledem na to, že mám dva měsíce letních prázdnin, to pro mě není problém. Když jsem si počítal, kolik mě bude stát tři týdny na lodi, tak jsem si řekl, že si splním svůj klukovský sen a ušetřím. Do svých finančních propočtů jsem zahrnul sebe a tři děti. Když jsem si to vše roznásobil, tak jsem dospěl k závěru, že za jeden, dva nebo tři roky se náklady na loď vrátí. Pořád jsem o tom přesvědčen, ale čas letí jako bláznivý a dnes už se mnou děti na loď moc nechtějí 😞.

Jak to nakonec dopadlo? Dostal jsem přibližně týden na rozmyšlenou, ale ani jsem ho nevyužil a loď koupil. V březnu, na prázdniny jsem už byl s dětmi na lodi. A hned při jedné z prvních našich plaveb jsem ji musel zachraňovat a koupat se v ledových vodách „rybníku“. O tom snad někdy příště a někde jinde.

Od zakoupení po vyplutí na Dunaj v letošním roce se toho událo samozřejmě hrozně moc. Loď prošla kompletní rekonstrukcí, o které jsem si myslel, že bude čtrnáctidenní, ale ono se to nějak zvrhlo a trvalo to déle.

30. 6. 2024 – neděle, Modrá Čajka

Statistické údaje	
Datum	30. 6. 2024
Délka	14,1 km
Čas	1:57 h
Průměrná	7,2 km/h
Maximální	16,0 km/h
Tempo	8:18 min/km

Tabulka 1

Mapka 1

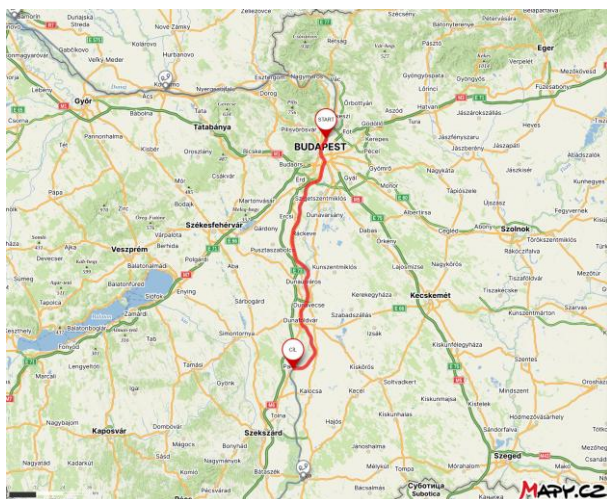
Den, který jsem si v hlavě dlouho představoval jako klíčový okamžik – konečně přišel. Ráno jsme ještě vyrazili na poslední nákupy, abychom si doplnili zásoby a vše, co nám mohlo během plavby chybět. Jedním z hlavních cílů naší výpravy do obchodu bylo pořídit paddleboard. Po dlouhém zvažování a vybírání jsme se nakonec rozhodli pro AQUA MARINA Atlas. Nebyl to levný kousek, ale když jsme zvažovali všechny možnosti, tenhle model se zdál ideální. Byl dostatečně velký na to, aby uvezl dva lidi, a navíc třeba i kanystr s vodou, což se nám mohlo hodit.

Vaříme oběd a pořád přemýšlíme o tom, jestli dnes vyplout, nebo ještě zůstat v přístavišti.

Po obědě přidělávám držák motoru na molo a následně k držáku i přívěsný motor. Držák jsem musel vyrábět speciálně pro mé molo a motor. Již při montáži motoru jsem přemýšlel, že ho budu muset předělat. Jako provizorní řešení se dal držák použít, ale navrhl jsem si ho špatně. Motor jsem ještě zkoušel startovat. V Praze při zakoupení startoval na první dobrou. Já jsem s ním zápasil a už jsem nevěděl, co mám kde zmáčknout. Nakonec však nastartoval a vypadá to, že bude dobrým pomocníkem. Motor mám hlavně ke gumáku, ale na plavbu ho chci mít jako záložní motor na lodi. Nevím, jestli můj stacionární motor cestu vydrží. Plout na přívěsný motor by však nebylo možné.

Celé odpoledne bylo ve znamení napětí. Byli jsme připraveni vyplout, ale v okamžiku, kdy jsme začali mířit k hlavnímu toku Dunaje, napětí ještě stoupl. Bylo to poprvé, co jsem si skutečně uvědomil vážnost celé situace. V hlavě mi běžela jediná myšlenka: „Jakmile vstoupím do hlavního toku, není cesty zpět.“ Můj motor Yanmar 2GM20, starý a nevyzkoušený, by nebyl schopný plout proti proudu a vrátit nás do bezpečí přístavu. To mi bylo jasné. Představa, že bychom ještě jednou projeli bazénem přístavu a udělali poslední kolečko, byla velmi lákavá, ale pouze bych oddaloval to, co stejně muselo přijít. A tak jsme to udělali. Vrhnutí jsme se do proudu ve čtvrt na čtyři. Dunaj nás přivítal po svém – s drsnou silou, kterou jsem nečekal. Vlny se zvedaly a tvrdě narážely do přídě lodi. Každý náraz otřásl lodí a já jsem měl pocit, že Dunaj se nám snaží ukázat, kdo je tu pánem. Vítr foukal přímo proti nám, což ještě více ztěžovalo naši plavbu. Oba jsme měli záchranné vesty a slamáky,

5. 7. 2024 – pátek, Paks

Statistické údaje	
Datum	5. 7. 2024
Délka	122,2 km
Čas	11:36 h
Průměrná	10,5 km/h
Maximální	17,3 km/h
Tempo	5:42 min/km

Tabulka 4

Mapka 4

Vstáváme v šest ráno. Zdenda vylézá z lodi a zkouší zásuvku na molu. Mně se to moc nezdá, ale on se nadšeně vrací a hlásí, že funguje. Bere kabel a jde připojit loď. Za chvíli je však zpátky s tím, že kabel do zásuvky nepřipojil. Před budovou hotelu totiž projelo auto, asi někdo využívá garáže v zadní části areálu. Bez dobíjení si poradíme, během dne plujeme na motor, takže se baterie pěkně dobíjejí.

Z našeho místa před hotelem odplouváme po ranní hygieně před osmou hodinou. Kolem nás už jsou zase sportovci na kajacích. Jakmile se dostaneme do hlavního toku Dunaje, přemýšlím, kterou stranou obeplout ostrov v centru Budapešti. Ideální trasa je vlevo, ale rozhodnu se zkusit přeplout na pravou stranu a obeplout ho zprava. Když se blížíme a vidím značky, uvědomuji si, že přeplout na druhou stranu byla správná volba, vlevo je zákaz a plul bych tam v protisměru. Motoru dáváme zabrat, ale nakonec to zvládne a obeplouváme ostrov podle pravidel.

Když jsme asi v polovině ostrova, přijde Zdendovi SMS, že zboží čeká v AlzaBoxu. Vyměníme si pohledy a nechce se nám tomu věřit. Zvažujeme, že bychom se ještě pod ostrovem vyvázali a procházkou se vrátili do AlzaBoxu nedaleko našeho nočního stání. Nakonec to zavrhneme, všude jsou vyvázané velké výletní lodě a nechceme jim překážet, ani platit poplatky.

Pokračujeme plavbou přes Budapešť, Zdenda ukazuje památky a vypráví, kde je parlament, kostel a další místa, která tady s Kačkou již několikrát prošel. Po deváté opouštíme Budapešť a pokračujeme dál. Zdenda zkouší pracovat, ale opět mu to nejde, tak vylezl na palubu a na přídí se natáhl. Mám dojem, že tam na chvíli i usnul.

Dnešním cílem je malé město Paks, je to dost daleko a vzhledem k našemu motoru, který není zrovna nejvýkonnější, to bude výzva. Po cestě míváme jen stromy po obou stranách a je to tu docela pusté. Žádní rybáři, lidé ani lodky. Proti proudu ani po proudu nikdo nepluje. Jde o velký kontrast oproti tomu, co bylo proti proudu nad Budapeští. Krajina je jednotvárná a

není tu žádné vyvýšené místo, které by chránilo před povodněmi. To je pravděpodobně důvod, proč tady nejsou žádná města a vesnice.

Cestou jsme si všimli snad jen tří nebo čtyř míst, která se zdála být zajímavá. Na pravoboku jsme kolem čtvrté zahlédli restauraci s malou zátokou a kempem, vypadalo to docela hezky, ale než jsme se stihli domluvit, bylo toto zajímavé místo za námi.

Následně proplouváme kolem půl páté okolo Dunaföldváru, snad jediného města na dnešní cestě. Zastavit zde? Je pořád ještě dost brzo, plujeme dál.

Do Paksu připlouváme kolem sedmé večer. V mapě jsem po cestě našel malou marinu hned na začátku města, která je v levotočivé zákrutě řeky (říční kilometr 1532,5). Po doplutí otáčím loď proti proudu a mířím do klidné části přístaviště. Ze svého místa vidím, že volné místo tady asi nebude, ale jsem připravený zůstat třeba i na kotvě mezi rybářskými loděmi. Mám jen trochu obavu o hloubku, protože žádná z lodí tu nemá podobný ponor.

V přístavišti na nás začíná gestikulovat pán, že do přístaviště vplouvat nemáme, a ukazuje nám molo pro velké výletní lodě. Molo je stavěné na velké lodě a umístění našich fendrů moc neseď, přistávám opatrně a společně se vyvazujeme. Proud je tu silný, občas do nás narazí větve nebo kmeny, ale teď už není kam jinam odplout.

Pán nám ukazuje, kde najdeme vodu, elektřinu, sprchu a toaletu. Sprcha a toaleta je však mimo provoz. Díky ověřené funkčnosti naší lodní toalety nám to naštěstí nevadí. Za přenocování si říká o 30 €, což nám přijde dost vzhledem k nabízeným službám, ale nesnažím se smlouvat.

Kousek od nás je plošina pro přívóz. Poslední přívóz připlouvá kolem osmé večer. Než se setmí, dávám kolem piny milimetrovou gumu, aby dřevěná pína nebyla přidělaná ke kormidlu s vůlí.

Zdenda měl v plánu během dne nafouknout paddleboard, ale zjistil, že je příliš velký a v lodi ho nafouknout nejde. Nezbyvá než počkat na lepší místo, kde ho nafoukneme. Zatím nevíme, kam ho umístíme – buď ho budeme táhnout za lodí, nebo přivážeme na bok.

Fotografie 35. Vyplouváme

Večer se jdeme opláchnout do Dunaje k přívozu a následně jdeme spát.

Fotografie 36. Parlament

Fotografie 38. Panorama

Fotografie 37. Promenáda

Fotografie 39. Budapešť

Fotografie 40. Atletický stadion

Fotografie 41. Paddleboard

Fotografie 42. Most

Fotografie 43. Zátoka

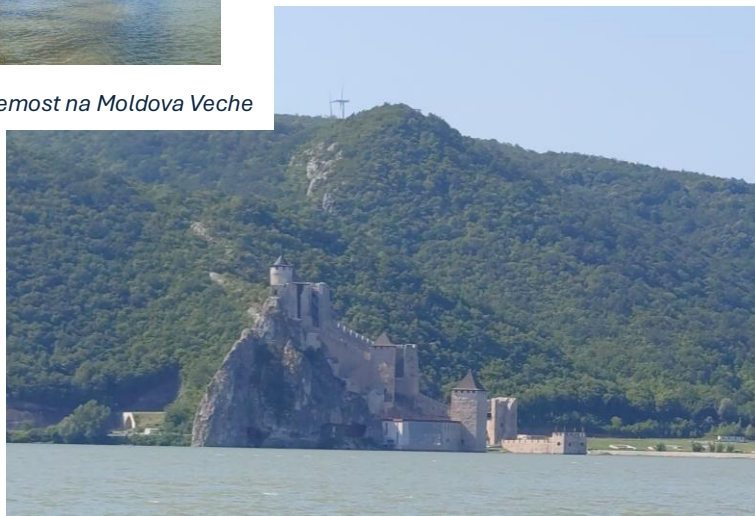
Fotografie 44. Ospalec

Fotografie 45. Paks

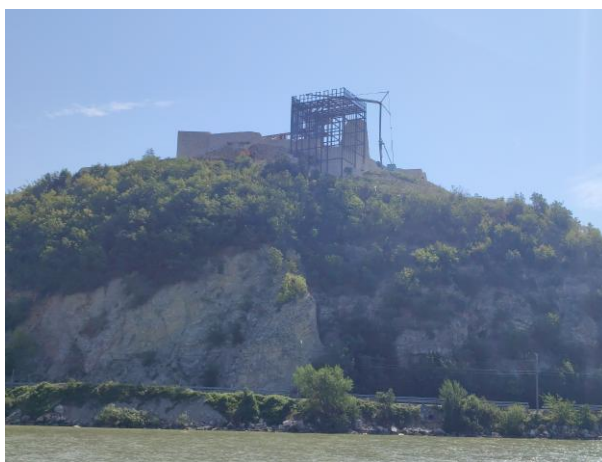
Fotografie 121. Most nemost na Moldova Veche

Fotografie 122. Golubač

Fotografie 123. Baba Caia rock

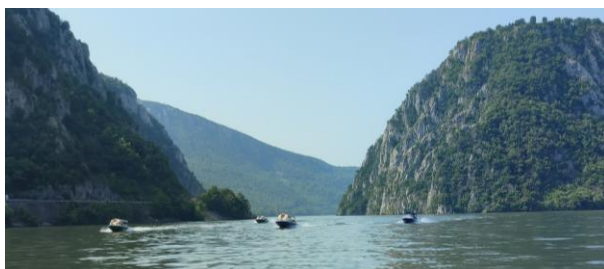
Fotografie 124. Pevnost Laszlovar

Fotografie 142. Soutěska "Velký Kazaň"

Fotografie 143. Letoviško Dubova

Fotografie 144. Motoráky za zádi při plavbě do "Malý Kazaň"

Fotografie 146. Mraconia Monastery

Fotografie 145. Skalní socha Decebalus

Fotografie 147. Trajan's Plaque

Fotografie 148. Před komorou Djerdap

Fotografie 149. V komoře Djerdap

Fotografie 151. Už jsem dole

Fotografie 150. Takhle se držím

Proplutí komorou bylo bez problémů. Počkal jsem, až loď přede mnou odpluje na dostatečnou vzdálenost, a plul jsem za ní. Sleduji plavební dráhu a koukám, že si to razí vlastní cestou. Pluji za ní a opravdu – tam, kde pluje, je hlubší voda než hned vedle, kde je vyznačena plavební dráha.

Přeplouvám na druhý břeh, kde je Prahovo a celnice. U mola je vyvázaná obrovská holandská loď. Musím ji celou obeplout a zespodu se přiblížit k molu. Na lodi vidím nějakého muže a volám na něj, jestli se k nim mohu vyvázat. Jen zakrouží hlavou, otočí se a jde pryč. Nezbyvá mi nic jiného, než se trefit mezi tuto loď a loď Border Police, která je vyvázaná u mola zespodu.

Opatrně připlouvám, abych něco netrefil a sám se také nepodřel. Připlouvám k molu možná na deset centimetrů a dávám neutrální. Upaluji na příď, chytám molo a příďové lano vážu k molu. Když se vše povedlo, ještě to poupravím a žádám se chytám policejního člunu. Jsem vyvázan na říčním kilometru 858,8.

Beru všechny potřebné dokumenty a jdu na celnici. Je tam paní a má angličtina jí moc nevoní. Bavíme se směsicí jazyků. Vše kontroluje a zastavuje se u „crew listu“. Jsem tam napsán já a Zdenda. V Moháči a v Apatinu byl se mnou, odjel v Novém Sadu. Jenže já s ním nešel na policii, aby ho vyškrtli. Říkám jí, že musel domů, protože chodí do práce. Paní se ptá, jak cestoval. Na letišti by to bylo zaznamenáno a vše by bylo vyřešené. Jenže on jel autobusem.

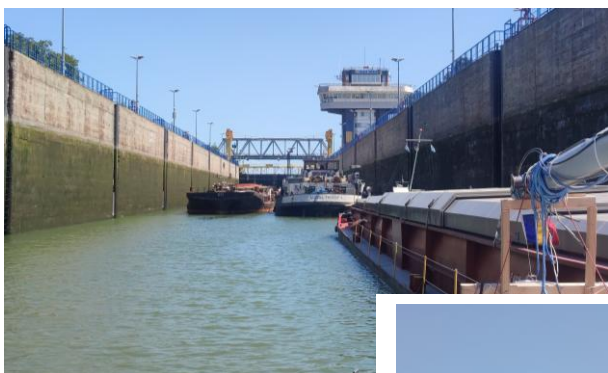
Paní mi říká, ať počkám venku, a upozorňuje mě, že na loď momentálně nesmím. Pořád někde telefonuje a zjišťuje, co a jak udělat. Na loď nesmím pravděpodobně z důvodu případného zahlazování stop nějakého trestného činu. Sedím venku a říkám si, že jsem se měl odhlásit v Kladově, ale tam by byl nejspíš stejný problém. Píšu si se Zdendou přes WhatsApp a dohadujeme se, jak to dopadne.

Nakonec paní vychází a říká, že je to v pořádku – Zdendu jsem prý na lodi neumlátil. Mají záznam o jeho opuštění Srbska. Říkám si, že vše zlé je k něčemu dobré. Kdyby s ním nejel autobusem pašerák, tak přešel hranice bez záznamu. Takhle mají všechny pasažéry autobusu zaevidované a vědí, že Zdenda odjel.

Ptá se na moji hotovost. Říkám, že nic nemám a vše platím kartou. Předpokládám, že buď chtěla úplatek, nebo mi chtěla vyměřit pokutu, ale protože by to nebylo jak zaplatit, tak to vzdala. Po hodině přišel její nadřízený a ptal se, kam pluju. Když se dověděl, že do Řecka, jen pokýval hlavou, že to je daleko. Zdendu jsem měl vlastnoručně z papíru vyškrtnout a paní tam dala razítko. Tím vše skončilo a jsem propuštěn.

Odplouvám od mola a pokračuji po proudu dál k Černému moři. Po cestě potkávám tlačné lodě Merkur. Mají různá čísla a pevně věřím, že jsem některé potkal v bratislavském přístavišti. Na jednom dokonce vylezl borec a mohutně mával.

Míjím srbsko-bulharskou hranici. Na levoboku mám Rumunsko a na pravoboku Bulharsko. Začínám hledat nějaké místo na přespání. Na levoboku nechávám za zády ostrůvek Garla Mare, na pravoboku pak vesnici Novo Selo s molem, ke kterému bych se bál vyvázat, i kdyby tam nebyla cedule zakazující vyvázání.

Fotografie 255. U ANNEROSE II

Fotografie 256. Přístav Constanta

Fotografie 257. Pořád přístav Constanta

Fotografie 258. Ještě jednou přístav Constanta

Fotografie 259. Vyvázán v Eforie Nord

Seznam map

Mapka 1	11
Mapka 2	18
Mapka 3	24
Mapka 4	29
Mapka 5	33
Mapka 6	37
Mapka 7	41
Mapka 8	45
Mapka 9	49
Mapka 10.....	54
Mapka 11.....	58
Mapka 12.....	62
Mapka 13.....	70
Mapka 14.....	78
Mapka 15.....	85
Mapka 16.....	88
Mapka 17.....	93
Mapka 18.....	101
Mapka 19.....	104
Mapka 20.....	107
Mapka 21.....	114
Mapka 22.....	118
Mapka 23.....	122
Mapka 24.....	124
Mapka 25.....	129
Mapka 26.....	134
Mapka 27.....	137

Seznam tabulek

Tabulka 1.....	11
Tabulka 2.....	18
Tabulka 3.....	24
Tabulka 4.....	29
Tabulka 5.....	33
Tabulka 6.....	37
Tabulka 7.....	41
Tabulka 8.....	45
Tabulka 9.....	49
Tabulka 10.....	54
Tabulka 11.....	58
Tabulka 12.....	62
Tabulka 13.....	70
Tabulka 14.....	78
Tabulka 15.....	85
Tabulka 16.....	88
Tabulka 17.....	93
Tabulka 18.....	101
Tabulka 19.....	104
Tabulka 20.....	107
Tabulka 21.....	114
Tabulka 22.....	118
Tabulka 23.....	122
Tabulka 24.....	124
Tabulka 25.....	129
Tabulka 26.....	134
Tabulka 27.....	137